

Forbindelse talt om, at Nedsættelsen af Valgretsaldere her vilde føre til et maskeret Etkammersystem. Maa jeg blot heroverfor sige, at det betragter jeg naturligvis ikke som en Ulykke, men at det desværre ikke er rigtigt, og at man akkurat med samme Grund kunde hævde, at Grundloven af 1849 indførte et maskeret Etkammersystem, hvad dog ingen har paastaet, idet Grundloven af 1849 byggede paa nøjagtig det samme Vælgerkorps til begge Ting. Men hvorfor skulde da det nuværende Venstre egentlig være mere konservativt end deres Bedsteforældre i 1849?

Det næste Spørgsmaal drejer sig om Valg af de 18 landstingsvagte Medlemmer, der altsaa nu foreslaas valgt af det nye i Stedet for af det afgaaende Landsting. Jeg forstaaer egentlig ikke det konservative Partis Modstand mod denne ogsaa rent praktisk set fornuftige Ordning. Jeg hørte nok den ærede Ordfører for det konservative Parti sige, at der var ingen politisk Tanke bagved dette Forslag, men jeg vil dog dertil sige, at akkurat den samme Hovedbegrundelse, som talte for den nuværende Ordning, taler for saa vidt for den nye, som man godt kan sige, at det kan være af stor Interesse for Partierne efter Landstingsvalget at se, hvilke af de Folk, som de absolut ønsker skulde have Sæde i Landstinget, ikke er blevet valgt, og som der derfor er Adgang til at vælge. Partiets Henvi- ning til Kontinuiteten faar mig til at trække lidt paa Smilebaandet, naar man ser, hvor- dan det vil gaa de 18, der i 1915 blev sat ind, allerede i Løbet af dette Foraar. Hvad mit Partis Ordfører i Folketinget udtalte om de forskellige kunstige konservative Garantier, der altid før eller senere vender sig mod deres egne Fædre, var, synes det mig, saa træffende, at jeg ikke vil gentage hans Udtalelser, men vil henvise de ærede konservative Medborgere til at læse disse, der findes i Folketingstidenden Sp. 1995—96. Og jeg vil bede Dem samtidig læse Sp. 1930 og 36, der omhandler den samme ærede Ordførers Betragtninger over de andre konservative Garantier, Bestemmelser om Landstingets Uopløselighed og Grundlovs- ændringers Besværlighed. Disse Bestem- melser har jo allerede generet deres Ophav.

I øvrigt skal jeg ikke fordybe mig i disse forskellige Bestemmelser. Jeg ser egentlig ikke, hvorfor man ikke rent sagligt set kunde komme til Forstaaelse af deres Indhold ved en Udvalgsbehandling, da Re- geringen jo i Virkeligheden med Hensyn til Grundlovens § 22 kun foreslaar at vende tilbage til Retstilstanden i 1866, Grundloven

af 1866, hvis Fædre dog ikke var særlig be- kendt for at flyde over med revolutionære Indfald. Maa jeg i øvrigt, medens jeg er ved § 22, gøre en lille Bemærkning af rent formel Natur til den højtærede Statsminister. Saa vidt jeg kan se, bør Ordene i § 22: „naar Rigsdagen er samlet“ i 2den Linie udgaa. Jeg kan ikke se, det gør nogen Nytte, at disse Ord staar der, og rent logisk gør de Fortræd, da de tillader den i og for sig urimelige Tvivl, at det andet Tings Møder ikke skulde udsættes, hvis det ene Ting op- løses, naar Rigsdagen ikke er samlet. — Maa jeg med det samme spørge den højtærede Minister om en anden Ting vedrørende det formelle. I § 36, 2det Stykke, staar der: „Desuden vælges et Medlem af Færøernes Lagtings folkevalgte Medlemmer“. Det er vel Mening, at der skal staa: „Desuden vælger Færøernes Lagtings folkevalgte Med- lemmer 1 Medlem af Landstinget“. Med andre Ord, det er, hvem der skal vælge, og ikke, hvem der skal vælges, man har tænkt paa at udtrykke, og det udtrykkes mest korrekt, synes jeg, saaledes, som jeg har foreslaaet. Maaske vil enkelte ærede Med- lemmer sige, at dette er rene Petitesser, men naar man som jeg har været udsat for Pro- fessor Matzens Grundlovsfortolkninger ved Universitetet, tror jeg, man vil give mig Ret i, at man for alle Eventualiteters Skyld fremtidig skal gøre sig Umage for at skrive Grundloven saa klar og nøjagtig som over- hovedet muligt.

Med Hensyn til Antallet af Landstings- medlemmer har vi intet at erindre imod, at dette fastsættes i Valgloven, saaledes som Regeringsforslaget gaar ud paa. Vi er glade over, at § 38 ikke fikserer Antallet af Hoved- stadens Medlemmer, og jeg kan ikke forstaa, at netop det konservative Folkeparti kan være med til at svigte Hovedstadens Inter- esser og ikke vil give deres egne Vælgere fuld Ligeberettigelse med Vælgerne i det øvrige Land.

I øvrigt skal jeg ikke paa Sagens nu- værende Trin og under Hensyn til de ærede foregaaende Ordføreres Udtalelser opholde mig nærmere ved disse enkelte Bestemmel- ser og skal blot slutte med nogle enkelte Betragtninger over Omfanget af denne Grundlovsrevision set i Forhold til den Om- stændighed, at det er Genforeningen med Sønderjylland, der fremkalder den.

Overfor den Betragtning, som man fra vor Side med Rette, og for øvrigt ogsaa fra Regeringens Side med Rette, har gjort gæl- dende, at man ikke og navnlig ikke, naar man alligevel skal have en Grundlovsre- vision, kunde være bekendt at byde Sønder-